

Βασίλης Τουμπέλης*

Ο τραγικός θάνατος της κόρης του Αντώνη Σαμαρά, έφερε στο φως παντού τα χάλια του **ΕΣΥ**. Ακόμη όμως ανέδειξε και την φύση της **αγοράς** υπηρεσιών υγείας, η οποία ούτε θέλησε ούτε μπορεί να υπερβεί τα όρια της φύσης της. Οι μετέπειτα προπαγανδιστικές προσπάθειες της κυβέρνησης, μέσω κυρίως του υπουργού Υγείας, σίγουρα πέφτουν στο κενό...

Πλήθος ειδήσεων, αγανάκτησης και οργής του λαϊκού κόσμου, με καθημερινά τραγικά περιστατικά και ταλαιπωρία για ανεύρεση γιατρών, εξετάσεων και χειρουργείων, με μακρόχρονες λίστες αναμονής για ραντεβού, μαζί με την κατάσταση στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, συνθέτουν σήμερα μια σκοτεινή εικόνα της Δημόσιας Υγείας.

Σε [ανακοίνωσή της η ΠΟΕΔΗΝ και σε παρέμβασή της με αφορμή την φετινή Δ.Ε.Θ.](#), αναφέρει και καταγράφει λεπτομερειακά την άσχημη κατάσταση σε 34 Κέντρα Υγείας και νοσοκομεία της Βόρειας Ελλάδας.

Σε συνέντευξή του ο Υπουργός Υγείας στην Εφημερίδα των Συντακτών τον προηγούμενο Μάη, δεν μασάει τα λόγια του. [Πίσω από την δήθεν υπεράσπιση της Δημόσιας Υγείας, ξεδιπλώνεται ωμά, η λογική της εμπορευματοποίησης.](#) Κατά τον Γεωργιάδη, το κράτος οφείλει να στηρίζει **μόνο εκείνες τις περιοχές, όπου ο ιδιωτικός τομέας δεν βρίσκει επενδυτικό ενδιαφέρον...**

Πρόκειται ουσιαστικά για την **θεσμοθέτηση της υγειονομικής ανισότητας**. Όσοι έχουν να πληρώσουν, θα βρίσκουν γρήγορη περίθαλψη στην αγορά υγείας, ενώ οι υπόλοιποι θα καταλήγουν στο Δημόσιο, χωρίς υποδομές και προσωπικό. Είναι αισχρό να διατυπώνονται δημόσια τέτοιες θέσεις, την ώρα που οι ιδιωτικές δαπάνες στην Ελλάδα ανέρχονται στο 40% των συνολικών δαπανών για την υγεία. Πρόκειται για **το υψηλότερο ποσοστό στην Ευρώπη**.

Όσα κυβερνητικά μέτρα και αν έχουν παρθεί για την Δημόσια Υγεία, αποδεικνύονται ημίμετρα ή απλά συμβάλλουν στην ιδιωτικοποίηση, μέσα στα ίδια τα δημόσια νοσοκομεία.

Χαρακτηριστικά, η θέσπιση των **απογευματινών χειρουργείων επί πληρωμή** από τους ασθενείς, τα οποία δήθεν, θα έλυναν το ζήτημα της πολύχρονης λίστας αναμονής, κάτι το οποίο ελάχιστα συνέβαλε και αφού πρώτα σκαρφίστηκαν και θέσπισαν και τα προσωπικά **Ευρω-βάουτσερ - επιδότηση** από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάκαμψης, το οποίο μάλιστα σε λίγους μήνες θα σταματήσει. Όλα αυτά με **πάνω από 100 κλειστές αίθουσες χειρουργείων** σήμερα, λόγω μεγάλων ελλείψεων σε χειρουργούς γιατρούς και εξειδικευμένους νοσηλευτές, κυρίως σε μεγάλα νοσοκομεία.

Η θεσμοθετημένη πλέον είσοδος ιδιωτών γιατρών, ως συνεργατών, με την εξασφάλιση του πελατολόγιού τους, τώρα με την Κοινή Υπουργική Απόφαση, είναι ένα βασικό μέτρο τής ιδιωτικοποίησης, χωρίς να λύνει το χρόνιο και βασικό πρόβλημα της υποστελέχωσης, με τους χαμηλούς μισθούς και τους εξοντωτικούς ρυθμούς και ωράρια εργασίας στα νοσοκομεία.

Η λογική και πρακτική των **ιδιωτικοοικονομικών όρων λειτουργίας του ΕΣΥ**, έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τις καθημερινές ανάγκες λειτουργίας, τις ελλείψεις σε δομές, προσωπικό και ιατροτεχνικό εξοπλισμό. Απ' την άλλη ο ίδιος ο ΕΟΠΥΥ, το χρέος του οποίου προς τα νοσοκομεία φτάνει κοντά στο 1 δισ. ευρώ.

Άλλο θέμα είναι πάλι, οι "συνεργασίες" των Δημόσιων νοσοκομείων με τις **ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες**, οι οποίες ουσιαστικά υποβαθμίζουν και κατηγοριοποιούν τα ίδια τα νοσοκομεία.

Σημαντικό αλλά και διαχρονικό ζήτημα είναι το γεγονός ότι τα Πανεπιστημιακά νοσοκομεία, ουσιαστικά έχουν μετατραπεί σε παραμάγαζα των ιατρο-μεγαλο-καθηγητάδων, με όλες τις συνέπειες μιας **άτυπης ιδιωτικοποίησης**, ένα θέμα που καμιά κυβέρνηση δεν τόλμησε να το αγγίξει...

Στις πολύωρες αναμονές στα επείγοντα περιστατικά ΤΕΠ, κάποιες από τις οποίες μπορεί να αποβούν και μοιραίες, η κυβέρνηση θέσπισε το **βραχιολάκι προτεραιότητας**, ένα μέτρο μάλλον αστείο, στην οξυμένη κατάσταση που επικρατεί στα Τ.Ε.Π.

Άλλο μεγάλο ζήτημα, το οποίο δεν έχει αντιμετωπιστεί ουσιαστικά, είναι αυτό της νοσηρότητας των ασθενών που νοσηλεύονται στα δημόσια νοσοκομεία από τις ενδοноσοκομειακές λοιμώξεις, όπου, ιδιαίτερα σε μεγάλα, έχουν πάρει διαστάσεις με αρκετούς επιβαρυσμένους ασθενείς να καταλήγουν...

Ημιθανής συγγενής είναι η **Ψυχική Υγεία**. Ιδιαίτερα μετά το **Νόμο Βαρτζόπουλου**, υποβαθμίστηκαν τα Δημόσια Ψυχιατρεία και διαλύθηκαν οι Δομές Ψυχικής Υγείας και απεξάρτησης.

Η όλη αυτή άσχημη κατάσταση, σπρώχνει καθημερινά αρκετό λαϊκό κόσμο, στην "αγορά παροχής υπηρεσιών υγείας" η οποία είναι αδηφάγα. Αρκετοί ασθενείς, ξεπουλούν **ολόκληρες περιουσίες για να βρουν την υγεία τους**,

Αυτή η αγορά στην δευτεροβάθμια περίθαλψη μονοπωλείται, με τους μεγάλους ελληνικούς και πολυεθνικούς επιχειρηματικούς ομίλους να μοιράζονται μια μεγάλη οικονομική πίττα η οποία, χρόνο με τον χρόνο μεγαθύνεται, από την αύξηση των πελατών- ασθενών και όχι μόνο από λεφτάδες αλλά και από απελπισμένο λαϊκό κόσμο.

Το **Ε.Σ.Υ. σήμερα κρατιέται κάπως ακόμη όρθιο**, μόνο και μόνο χάρις στην αλόγιστη προσφορά και **φιλοτιμία μεγάλου μέρους του προσωπικού**. Γιατρούς, νοσηλευτές, και του υπόλοιπου προσωπικού, όμως η πολύχρονη κόπωση, το ατελείωτο τρέξιμο, η γήρανση του προσωπικού, η έλλειψη νέων προσλήψεων, οι χαμηλοί μισθοί, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας και η είσοδος κάθε είδους εργολάβων, **αποδυναμώνουν και υπονομεύουν τον δημόσιο χαρακτήρα**.

Μεγάλο επιβαρυντικό ζήτημα, είναι ότι το ΕΣΥ, με ευθύνη της κυβέρνησης, φορτώνεται και με τα χάλια της **Πρωτοβάθμιας περίθαλψης** η οποία έχει ουσιαστικά παραχωρηθεί στον **ιδιωτικό τομέα**, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα φτωχά λαϊκά στρώματα, μια υπόθεση, η οποία θα χρειαζόταν μια ιδιαίτερη ανάλυση.

Το ζωτικό θέμα της υγείας, χρειάζεται να γίνει **υπόθεση του ίδιου του λαϊκού και εργατικού κινήματος**, κάτι που γενικά δεν συμβαίνει, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες των συνδικαλιστικών οργάνων των υγειονομικών, αλλά και κατά δεύτερο λόγο, των

Συνταξιοδικών οργανώσεων, όπως και κάποιων τοπικών επαρχιακών λαϊκών κινητοποιήσεων.

Ιδιαίτερες οι προσπάθειες της Ο.Ε.Ν.Γ.Ε. και τοπικών ενώσεων γιατρών, όπως και αρκετών σωματείων δημόσιων νοσοκομείων, οι οποίες αναδεικνύουν τόσο τα ιδιαίτερα κλαδικά ζητήματα, όσο και αυτά της Δημόσιας Υγείας, στοχεύοντας τα αίτια, την **κυβερνητική πολιτική και της ΕΕ**, με την οποία αυτή συμπορεύεται, σπρώχνοντας προς την **ιδιωτικοποίηση** και απαξιώνοντας καθημερινά τον **Δημόσιο χαρακτήρα της Υγείας**.

Όλο το προηγούμενο διάστημα, όπου εμφανιζόταν δημόσια ο Υπουργός Υγείας αντιμετώπισε τις **λαϊκές αποδοκιμασίες** στην προσπάθειά του να περάσει τα μηνύματα της ανθυγιεινής πολιτικής τους.

Πραγματοποιήθηκαν αρκετές μικρές και μεγάλες κινητοποιήσεις όπως και απεργιακές εκδηλώσεις από τους υγειονομικούς, αναδεικνύοντας, μεταξύ των άλλων, **αυξήσεις μισθών, 13ο και 14ο μισθό που περικόπηκαν, και ένταξη στα ΒΑΕ**.

Το **αντιπολιτευόμενο πολιτικό προσωπικό**, εκτός γνωστών εξαιρέσεων, στέκεται περισσότερο σε επιφανειακές περιγραφές της άσχημης κατάστασης, η οποία δεν μπορεί πλέον να κρυφτεί, και αρέσκεται σε γενικές θέσεις περί αυξήσεων των δαπανών για την υγεία, αποφεύγοντας όμως να αναδείξει **το μεγάλο ζήτημα της ιδιωτικοποίησης**, αλλά και τις **μελλοντικές κυβερνητικές προθέσεις τους...**

Καθοριστικό όμως πολιτικό ζήτημα θα τεθεί άμεσα, με την κατάθεση του **κρατικού προϋπολογισμού του 2026**, όπου οι ηγέτες της ΕΕ συμφώνησαν να είναι **πολεμικός...** Με αύξηση των εξοπλιστικών δαπανών και περιορισμό των κοινωνικών, κάτι που θα προσπαθήσει να υλοποιήσει και η ελληνική κυβέρνηση.

Σήμερα, χρειάζονται εργατολαϊκοί αγώνες για **Δωρεάν, Δημόσια πλήρη ισότιμη περίθαλψη για όλο το λαό**, γενναίες αυξήσεις δαπανών για την υγεία και την πρόνοια, και **όχι για τους ΝΑΤΟϊκούς εξοπλισμούς**.

Να υπάρξει χρηματοδότηση **αποκλειστικά από τον κρατικό προϋπολογισμό** της δημόσιας υγείας.

Όχι στην ιδιωτικοποίηση-εμπορευματοποίηση της υγείας.

Κατάργηση των ιδιωτικών απογευματινών χειρουργείων και ιατρείων, μαζικές

προσλήψεις μόνιμου προσωπικού όλων των ειδικοτήτων, μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

Έξω οι εργολάβοι από το ΕΣΥ.

Σημαντικές αυξήσεις μισθών και ένταξη στα ΒΑΕ, αποζημιώσεις για αργίες, νυχτερινά, υπερωρίες κ.α.

Χρειάζεται όμως να τεθούν και βασικά πολιτικά ζητήματα για την Δημόσια υγεία, πέρα από διαπιστώσεις και ευχολόγια, όπως:

Εθνικοποίηση μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων υγείας, επανασχεδιασμός και εθνικοποίηση δομών της πρωτοβάθμιας περίθαλψης, με αναβάθμιση και επέκταση των Δημόσιων Κέντρων Υγείας.

Όλα τα παραπάνω συμπυκνώνονται στο απλό λαϊκό αίτημα της άμεσης
Επανεθνικοποίησης της Δημόσιας Υγείας.

*Ο Βασίλης Τουμπέλης είναι πρώην πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων Ελλάδας στον ιδιωτικό τομέα υγείας